

Nominasjon til SKUP-prisen 2013

Sak:

«Sørlandssenteret i Singapore»

Ingrid Michalsen og Tarjei Leer-Salvesen

Fædrelandsvennen



1. *Navn på journalist(ene) som har gjort jobben.*

Ingrid Michalsen og Tarjei Leer-Salvesen

Fædrelandsvennen

2. *Tittel på arbeidet, prosjektet.*

«Sørlandssenteret i Singapore»

3. Fullstendig liste over samlet publisering med tittel, dato og medium.

Den nominerte saken fordeler seg over fire publiseringsdager i papirutgaven, som på nett ble elleve nettartikler. Det meste ble trykket som er serie i juni 2013, med en oppfølger i oktober.

Første artikkel ble publisert i nettutgaven 11. juni og i papirutgaven 12. juni 2013. Samtlige sider fra papirutgaven oversendes som PDF og papirutgaver. Her i dette dokumentet legges nettartiklene inn som lenker.

Fullstendig liste:

1. Dette er det største ulovlige sexmarkedet i Singapore. Det blir kalt «Sørlandscenteret»

<http://www.fvn.no/lokalt/Dette-er-det-storste-ulovlige-sexmarkedet-i-Singapore-Det-kalles-Sorlandssenteret-2424832.html#.UjSDScpApjw>

Fvn.no: 11.6.13, Fædrelandsvennen papirutg. 12.6.13

2. Opprettet egen helseklinikk i 12. etasje

<http://www.fvn.no/lokalt/Opprettet-egen-helseklinikk-i-12-etasje-2424835.html#.UjSD8MpApjw>

Fvn.no: 11.6.13, Fædrelandsvennen papirutg. 12.6.13

3. Cameron: - Kan gå der, men ikke kjøpe sex

<http://www.fvn.no/lokalt/Cameron---Kan-ga-der-men-ikke-kjope-sex-2425498.html#.UjSDgcpApjw>

Fvn.no: 12.6.13, Fædrelandsvennen papirutg. 13.6.13

4. Aker: - Kan få konsekvenser

<http://www.fvn.no/lokalt/Aker---Kan-fa-konsekvenser-2425558.html#.UjSDlcpApjw>

Fvn.no: 12.6.13, Fædrelandsvennen papirutg. 13.6.13

5. NOV: Varsler gjennomgang av rutiner

<http://www.fvn.no/lokalt/NOV-Varsler-gjennomgang-av-rutiner-2425475.html#.UjSDrMpApjw>

Fvn.no: 12.6.13, Fædrelandsvennen papirutg. 13.6.13

6. – En helt uakseptabel holdning

<http://www.fvn.no/lokalt/kristiansand/--En-helt-uakseptabel-holdning-2425867.html#.UjSDvspApjw>

Fvn.no: 12.6.13, Fædrelandsvennen papirutg. 13.6.13

7. National Oilwell-ansatte nektes å uttale seg om sexkjøp / Munnkurv om sexkjøp

<http://www.fvn.no/lokalt/National-Oilwell-ansatte-nektes-a-uttale-seg-om-sexkjop-2427006.html#.UjSEYMpApjw>

Fvn.no: 14.6.13, Fædrelandsvennen papirutg. 15.6.13

8. har jobbet systematisk med holdninger og adferd

<http://www.fvn.no/lokalt/--Har-jobbet-systematisk-med-holdninger-og-atferd-2427008.html#UjSEAcApjw>

Fvn.no: 14.6.13, Fædrelandsvennen papirutg. 15.6.13

9. Sexkjøp får konsekvenser i Statoil

<http://www.fvn.no/lokalt/Sexkjop-far-konsekvenser-i-Statoil-2427010.html>

Fvn.no: 14.6.13, Fædrelandsvennen papirutg. 15.6.13

10. Politiet: - Vanskelig å etterforske

<http://www.fvn.no/lokalt/kristiansand/Politiet---Vanskelig-a-etterforske-2427014.html#UjSD1cpApjw>

Fvn.no: 14.6.13 (kun nettpublisert)

11. Rydder opp i egne rekker

<http://www.fvn.no/lokalt/Rydder-opp-i-egne-rekker-2428952.html#UjSDYMpApjw>

Fvn.no: 19.6.13, Fædrelandsvennen papirutg. 19.6.13

12. – Det var verre enn jeg trodde

<http://www.fvn.no/okonomi/--Det-var-verre-enn-jeg-trodde-2487358.html>

Fvn.no: 11.10.13, Fædrelandsvennen papirutg. 12.10.13

4. Redaksjon og redaksjonsadresse, samt tlf.nr.

Fædrelandsvennen AS

Tlf 03811

Besøksadresse: Svanedamsveien 10, 4621 Kristiansand

Postadresse: Postboks 369, 4664 Kristiansand

Hjemmeside: www.fvn.no

5. Journalistens adresse og telefonnummer.

Ingrid Michalsen,

epost ingridmichalsen@gmail.com

tlf 47393279

Tarjei Leer-Salvesen,

epost tarjei.leer-salvesen@fvn.no

tlf 92429935

6. Redegjørelse for arbeidet;

a) Når og hvordan kom arbeidet i gang, hva var ideen som startet det hele?

Rykter har svirret lenge om et sted i Singapore som frekventeres av det sørlandske shipping og oljeservice-miljøet. Det ble sagt å være et sexmarked med kallenavnet «Sørlandssenteret». Tipset har når sant skal sies nådd redaksjonen ved mer enn én anledning tidligere. Det ble vurdert som vanskelig å løse saken med våre ressurser.

Da Fædrelandsvennen omsider bestemte seg for å undersøke ryktet ordentlig, ble det satt ned et team av to reportere, Ingrid Michalsen og Tarjei Leer-Salvesen. Nyhetsredaktør Christian Stavik fungerte som reportasjeleder for arbeidet. Ingrid nevnte saken for Tarjei i november 2012. Men først på våren 2013 forelå det en plan for å løse saken.

b) Hva var den sentrale problemstilling ved starten av prosjektet?

Vi mente saken var av betydning for vår landsdel, fordi at dersom ryktet viste seg å være sant, ville det innebære en ukultur i flere store og små bedrifter med tyngdepunkt i vår landsdel. Saken er aktuell blant annet fordi et stort antall familier i avisens nedslagsfelt langpendler til Asia på oppdrag for oljebransjen.

Vi etablerte prosjektet med en skala av ulike alvorlighetsgrader for hva vi kunne komme til å avdekke.

Som et minimum ville vi forsøke å avdekke en rekke norske menn bryter den norske sexkjøpsloven på reiser i Singapore, på et sted som kalles «Sørlandssenteret». Orchard Towers, som stedet heter i Singapore, er en bygning bestående av flere etasjer - lokalisert i Singapores travleste gate, og rommer barer, butikker og massasjesalonger i de fire første etasjene, kontorer og annet i etasjene over.

Saken ville være mer alvorlig dersom dette stedet drives på kant med lokalt lovverk også, noe som kan involvere alt fra manglende lisens til alvorlige spørsmål som mindreårige prostituerte og traffickingofre.

Vi fant gode holdepunkter for at de første punktene stemte.

Enda mer alvorlig ville saken være dersom vi fant beviser for at bedriftene eller ledere i nåtid bidrar til å organisere trafikken av sørlendinger til dette stedet. Dette fant vi imidlertid ikke holdepunkter for.

c) Redegjør kort for hva som er genuint nytt i saken (sett mot evt. tidligere offentliggjort informasjon).

«Orchard towers» har vært kjent i lokale medier i Singapore og i en sexturisme-guide for Asia som et sexmarked som drives på kant med loven. Det er et gammelt kjøpesenter, som gradvis har blitt overtatt av ulike aktører som driver klubber og massasjesalonger, og som gjennom årene har fått en mer og mer eksplisitt karakter av sexmarked på kveldstid.

«Sørlandssenteret» som begrep på dette stedet og den omfattende trafikken av nordmenn hit har vi ikke sett omtalt i noe medium før vi skrev om det. Men vi fant et par referanser da vi trålet ulike diskusjonsforum på nettet. Stort sett har begrepet blitt brukt muntlig, av menn i olje- og shippingmiljøet.

Vår avsløring handler om hvordan norske menn i Singapore bruker dette stedet. Saken dreier seg om en ukultur som innebærer omfattende brudd på den norske sexkjøpsloven og er på kant også med lokalt lovverk. For vår del, har det ekstra betydning av stor andel av mennene som bruker stedet har tilknytning til arbeidsgivere i hovednedslagsfeltet til vår avis.

d) Kort beskrivelse av organiseringen av arbeidet, metodebruk, kildebruk, problem underveis mv. Redegjør spesielt for kildebruk og kildekritikk.

Forprosjekt og etiske dilemmaer

Vi koblet ikke på en dedikert fotograf denne gangen, noe vi vanligvis gjør ved slike prosjekter. Dette var fordi vi mente det måtte være to journalister som gikk i dybden i selve saksmaterien, og fordi vi ikke regnet med en fotograf ville ha noe videre spillerom på «Sørlandssenteret» dersom stedet viste seg å være slik vi trodde.

Nyhetsredaktør Christian Stavik gikk inn som reportasjeleder på prosjektet og fulgte Ingrid Michalsen og Tarjei Leer-Salvesen opp tett gjennom hele arbeidsløpet.

Å sende to journalister til Singapore er et dyrt prosjekt for en liten regionavis. Det ble derfor gjennomført et forprosjekt for å finne flere kilder på hovedhypotesen vår, og for å søke svar på noen etiske utfordringer.

Vi fikk bekreftet muntlig fra flere kilder i ulike olje- og offhorebedrifter på Sørlandet at stedet vi hadde hørt om i Singapore heter «Orchard Towers», og at det i hele det norske miljøet er kjent som «Sørlandssenteret». Noen av kildene hadde selv vært der, og en av dem uttalte følgende: " Det er blitt en institusjon i det norske miljøet. Er du norsk oljearbeider, og har jobbet i Singapore, så er sjansen stor for at du har vært innom stedet". Flere av kildene bekreftet selv at de hadde sett kolleger kjøpe sex der.

Skriftlige kilder blir ikke de viktigste når man går inn i en slik sak. Vi brukte FN-rapporter og frivillige organisasjoners rapporter om trafficking i Asia som bakgrunnsstoff for å forstå feltet vi skulle jobbe med bedre, og for å lete etter mulige muntlige kilder. Men hovedprosjektet vårt var å undersøke

hvordan det aktuelle stedet brukes av norske menn. Muntlige kilder og egne observasjoner pekte seg tidlig i forberedelsene ut som måten å få bekreftet hypotesen vår på.

- Dere skal dokumentere alt. Jeg vil ikke ha denne saken basert på rykter. Dere skal se, gjøre lydopptak og ta bilder. Etterpå diskuterer vi hva slags detaljer vi publiserer. Men dere skal erfare dette førstehånds, lød oppdraget fra nyhetsredaktøren.

Vi visste vi stod overfor flere vanskelige oppgaver med denne reportasjen. Av etiske utfordringer, var den viktigste helt klart forholdet til kildene som jobber i sexindustrien. Enkelte journalister som har jobbet med dette temaet tidligere, har endt opp med å betale for de prostituertes tid. Det er betaling av kilder, og vår holdning var at det var noe vi ville forsøke å unngå.

En annen utfordring var hvordan vi skulle dokumentere virksomheten "Sørlandssenteret". Hvordan skulle vi klare å gjennomføre intervjuer og observasjoner på et sted som er overvåket av både vakter og kameraer? Dette problemet diskuterte vi både før avreise, og under selve oppholdet i Singapore, og vår grunnholdning var at vi ikke skulle sette kildene i fare. Vi skjønnte at vi måtte jobbe grundig for å finne en måte å kontakte kvinnene som jobbet på dette stedet.

Løsningen fant vi i FN-rapporter om sexindustrien i Asia. I fotnoter og kildehenvisninger fant vi navn på organisasjoner som jobber for å hjelpe trafficking-ofre i Singapore og andre asiatiske land. Vi kontaktet også ansatte i Redd Barna og Strømmestiftelsen, som pekte i retning av de samme ressurspersonene. Til slutt fikk vi kontakt med flere organisasjoner som på ulike måter jobber for å hjelpe kvinner i Singapores sexindustri.

Et tredje dilemma vi diskuterte før avreise, var skjulte opptak. Vi kom fram til at det ville være riktig på et slikt sted å forsøke å gjøre opptak uten at vi varslet om det på forhånd. «Sørlandssenteret» er et ulovlig sexmarkedet i Singapore, i den forstand at det ikke har lisens som bordell. Stedet blir fra tid til annen raidet av politiet, som er på jakt etter kvinner som oppholder seg og arbeider ulovlig i landet og kvinner som er ofre for trafficking-virksomhet.

Falsk identitet valgte vi å ikke benytte. Vi ønsket å presentere oss som journalister fra Fædrelandsvennen for alle som var interessert i hvem vi var.

Ifølge norsk lov er det forbudt for nordmenn å kjøpe sex i utlandet. Flere kilder i de frivillige hjelpeorganisasjonene i Singapore sa at det forekom tvangsprostituasjon/slaveri på dette stedet, samt at mindreårige prostituerte solgte sex der. Men alder er vanskelig å dokumentere, ettersom flere av jentene og kvinnene på dette stedet operer under falske navn/falsk identitet.

Beslutning og avreise

Avreise ble utsatt én gang i tre uker fordi vi ikke var trygge nok på kildetilfanget. Men da vi dro, hadde flere muntlige kilder i oljemiljøet gitt oss inngående informasjon om stedet. Vi hadde også avtale om å treffe den ene av dem under vårt opphold i Singapore. I tillegg hadde vi avtale om å treffe en av organisasjonene som hjelper de prostituerte.

Lokalavis på tur, research i 17.mai-toget

Ankomst Singapore ble satt til 16. mai og turen stipulert til en uke. Tidspunktet ble valgt fordi vi ville være der en helg, siden fredag og lørdag er de dagene sexmarkedet benyttes av flest kunder.

Det falt heldig sammen med 17. mai, som i Singapore feires av den norske kolonien med en stor fest i en av de mange parkene i byen. Det er også et 17. mai-tog.

Som den norske lokalavisen vi er, falt det naturlig å lage en klassisk 17. mai-reportasje fra frokosten på Sjømannskirken og arrangementet i parken. Den ble publisert samme dag, som det den var, og ikke koblet til de tingene vi skrev om noen uker senere. 17. mai-reportasjen gav imidlertid en fin anledning til å presentere oss som journalister for det norske miljøet.

Og ikke minst fikk vi filmet hele 17. mai-toget, og hadde dermed bilder av nesten alle norske menn som var i Singapore den uken. Den filmsnutten publiserte vi aldri. Den brukte vi som researchmateriale til fotosammenligninger senere i arbeidsprosessen.

Metode og arbeidsforhold i Singapore

16. mai om kvelden dro vi første gang til «Sørlandssenteret» for å se oss omkring. Klokken var 21 da vi ankom. Det var ingen andre vestlige kvinner å se enn Ingrid. Tarjei skilte seg ikke ut, da de fleste mennene var vestlige. Noen nordmenn var der, men også en del fra engelskspråklige land. Tilbudene om seksuelle tjenester var mange. Vi observerte en kunde som åpent ble betjent av en prostituert i baren vi besøkte i fjerde etasje allerede første kvelden.

Neste dag startet vi arbeidet med 17. mai-frokost i Sjømannskirken. Vi dekket også 17.mai-toget til den norske kolonien i Singapore, som fant sted i en park senere samme dag. Vi presenterte oss for hele det norske miljøet som journalister fra Fædrelandsvennen. Vi skrev om arrangementet, og gjorde også avtaler om å besøke noen arbeidsplasser.

Dette var saker som stod på egne bein og ble publisert en stund før hovedartikkelen vår om «Sørlandssenteret».

Disse reportasjene gjorde oss imidlertid synlige for det norske miljøet. Noe av hensikten vår var å senke terskelen for kilder som eventuelt ville komme i kontakt med oss. Vi opplevde å få en del spørsmål om hva vårt oppdrag var i Singapore, hvorpå vi svarte ærlig - uten å dele alle detaljer. Vi var ikke på jobb «under cover».

Senere på kvelden 17. mai vendte vi tilbake til «Sørlandssenteret, rundt kl 2230. Da var det betydelig høyere aktivitet enn kvelden før. Vi ble der til cirka kl 0200.

«Orchard Towers», som kalles «Sørlandssenteret» i det norske miljøet, er et kjøpesenter på dagtid, og et senter for barer og klubber på kveldstid. De fire første etasjene består av barer, massasjesalonger og diverse kiosker og butikker, over der igjen er det flere etasjer med kontorlokaler. Før vi dro til Singapore, hadde vi lest på ulike diskusjonsforum på nettet at det var mange nordmenn som pleide å henge på countryklubben Jamboree. Rundt 10 minutter etter at vi

ankom baren, så spilte de også norsk musikk, som Plumbo, Vassendgutane og Åsmund Åmli Band. Vi dro kjensel på flere av kundene på stedet, og noen dro kjensel på oss.

Opptaksmetode

Vi grublet en del på hva som kunne være rett metode for å gjøre opptak. Singapore er et litt subtilt diktatur, der man blir observert av sivile politifolk i mange situasjoner, i tillegg til vaktene inne på Orchard Towers. Verken Ingrid eller Tarjei har store skuespillertalenter, og vi fryktet vi ville dumme oss ut dersom vi gikk til innkjøp av avansert utstyr fra leverandører av spionutstyr. Slikt utstyr er dessuten svært vanskelig å forklare hvorfor man har på seg, dersom man blir oppdaget.

Vi valgte et hybridkamera, en nokså enkel speilrefleks, diktafoner og iPhone som våre verktøy. Tre ting som ville kunne forklares lett hvis noen spurte. Vi var tross alt journalister på jobb.

Diktafonen var en Olympus-modell med mikrofoner i flere retninger, slik at den kunne fungere godt mens den lå i en dresslomme.

Tarjeis iPhone ble takket inn i et cover av magnetlær, som gjør at den ligger stabilt i brystlommen. Når Tarjei velger en skjorte med nokså liten brystlomme, stikker telefonen akkurat høyt nok opp til at linsa på telefonens kamera stikker opp og vender utover. Det ser ikke veldig påfallende ut. Tarjei ser bare dårlig kleddt ut, noe han gjør til vanlig også.

Med magnetlær-coveret over skjermen, blir det mulig å filme over lang tid fra brystlomma uten å oppdages. Med telefonen i flymodus, unngår man også andre forstyrrelser i opptakssituasjonen.

Rollespill

Til sammen ble det fire kvelder vi brukte på å snakke med kunder og prostituerte på «Sørlandssenteret», for å danne oss et best mulig inntrykk av hvordan markedet fungerer. Vi fotograferte og filmet i skjul, og gjorde lydopptak av samtaler. Ikke for å publisere dette, men for å dokumentere det vi opplevde der inne.

Det vi prøvde å gjøre, var å være åpne overfor de norske kundene om hvem vi var, samtidig som vi ville holde en diskret profil overfor vaktene på stedet for å kunne fortsette arbeidet vårt.

Vi forsøkte ved én anledning å fotografere ved rulletrappene inne på senteret, i tillegg til å ta bilde av inngangspartiet til en av barene. Vaktene løp omtrent til stedet med det samme og ga klar beskjed om at dette ikke var greit.

Dette var en situasjon vi hadde øvd på, og vi iverksatte da et rollespill hvor vi spilte et par, og der Tarjei kjeftet på Ingrid for å fotografere inne, mens Ingrid spilte dum turist. Vi gikk deretter mot utgangen, og holdt oss ute for en stund. I bakhodet lå hele tiden bekymringer for at vaktene skulle skjønne hvem vi var: Journalister på jakt etter norske sexkunder.

Bakrommet

Via den ene hjelpeorganisasjonen hadde vi fått høre at det var en gratis helseklinikk for de prostituerte i en kontorfløy i 12. etasje i bygget. Ingrid brukte mer tid enn Tarjei her, og intervjuet legen på klinikken, mens Tarjei brukte mer tid nede i de ulike klubbene. Bakgrunnen for denne

fordelingen var ikke bare å spare tid, men det vakte mindre oppsikt da Tarjei gikk alene. Han gled bedre inn i miljøet og vekket ikke mistanke. For Tarjei var det om å gjøre å snakke med så mange som mulig av de prostituerte, uten å gjøre avtaler som ga forventninger om betaling.

Vi kom i kontakt med en transseksuell prostituert som jobbet som frivillig på klinikken. Hun valgte å stå åpent fram med navn og bilde, og ga oss mye informasjon om de prostituertes liv. Når vi hadde presentert oss ordentlig for de prostituerte på en annen arena enn nede i klubbene, var det lettere å ha en ryddig intervju situasjon. Dermed slapp vi problemet med å kjøpe tid, og betalte ingen av kildene.

Identifikasjon av oss, og av sexkundene

Vi benyttet ikke på noe tidspunkt falsk identitet, og vi oppgav å være journalister til alle som spurte. I det norske miljøet visste så godt som alle at vi var der som journalister. Likevel var det ikke opplagt at vi kunne gjengi alt de norske kundene på «Sørlands senteret» sa. Og langt ifra som identifiserbare intervjuobjekter.

Et problem var alkohol (og annen rus). Flere av de norske mennene vi snakket med hadde drukket mye. Tidspunktet og stedet tatt i betraktning, må man regne med det. Når vi velger å gjengi noen utsagn anonymisert, er dette for å gi det vi mener er miljøskildringer som gir et riktig bilde av stedet.

Lydnivå og sosial setting må også tas i betraktning. Musikken er høy, belysningen er dempet og de fleste kundene på et slikt sted ønsker ikke å bli oppsøkt av fremmede når de er der for å hygge seg med venner/kolleger eller prostituerte. Man kan ikke gå fra bord til bord og håndhilsne og trekke frem Fædrelandsvennens visittkort til alle som er der. Men man kan presentere seg ordentlig for de man snakker med.

Øvrige observasjoner av folk som forsvant ut dørene med prostituerte, kunne vi sjekke mot egne bilder og video av det norske miljøet i Singapore, og videre sjekke mot LinkedIn, Facebook og andre nettbaserte kilder for å bli sikre på identifikasjon.

Vi la mye vekt på å identifisere flere av de norske mennene til internt bruk. Ikke for å identifisere dem i artikler, men for å vite at historien vår var riktig.

Dette materialet ble behandlet varsomt, på et tilgangsbegrenset, kryptert område på en server.

Mange vil nok lure på hvorfor vi også fjernet navn på firmaene. Det er to forhold som bidro til det. Vi møtte folk fra mange av de norske firmaene i Singapore. Det ville være urettferdig å henge ut én eller to av dem. På den annen side er noen av firmaene kun representert med en eller to-tre medarbeidere. Da ville de for alle praktiske formål være identifisert.

I slutfasen tok vi omhyggelig bort all informasjon som kunne identifisere enkeltpersonene og deres arbeidsgivere. Vi stod igjen med en skriftlig dokumentar som skildrer miljøet og stedet.

7. Spesielle erfaringer du vil nevne.

For å løse en slik sak, var det helt avgjørende å være et team. Underveis var det mange spørsmål å diskutere med henblikk på hvordan man skulle gå fram overfor ulike kilder. Det var smart å ha et team bestående av mann og kvinne: Noen kilder åpnet seg lettere til Tarjei, andre til Ingrid. Mange tekniske spørsmål måtte også diskuteres, som hvordan man skulle gjøre opptak på en diskret måte, uten mye risiko for å bli oppdaget.

Noe som var en emosjonell påkjenning, var å observere gjennom flere kvelder at noen av jentene så ut til å være barn. Alder lar seg vanskelig fastslå uten grundig sjekk av papirer, og forfalskninger er utbredt. I 2013 har politiet i Singapore reddet 27 kvinner ut av tvangsprostitusjon i lokalene vi besøkte, i følge lokale medier.

Rundt publisering - og tiden etter

Vi visste at reportasjen om «Sørlandssenteret» ville vekke oppsikt og føre til sterke reaksjoner, ikke minst blant folk i olje - og shippingmiljøet. Men vi var ikke forberedt på at den største bedriften, National Oilwell Varco (NOV), forsøkte å stoppe artikkelen kvelden før publisering. Adm. dir. i bedriften kontaktet avisen for å be om at artikkelen ikke ble trykket. De var da informert om at artikkelen kom, de var også intervjuet om temaet, og de var forsikret om at ingen bedrifter var nevnt med navn. Likevel ønsket de den stoppet, fordi den kunne "skade ryktet og omdømme til bedriften, og føre til mistanke og stigmatisering av alle som hadde jobbet - og jobber i Singapore". Da var allerede den første oppfølgingsartikkelen med dem klar, så konflikten kom ikke til syne i spaltene før etter noen dager.

NOV erklærte på et tidspunkt at Ingrid og Tarjei var 'persona-non-grata' ved alle selskapets lokaliteter og forbød også tillitsvalgte å ha kontakt med avisen. Dette gikk de imidlertid tilbake på, etter at vi rett og slett publiserte en oppfølgersak om disse uttalelsene og holdningene.

Responser fra publikum har vært overveldende. Mange er glade for at vi tok opp temaet, noen er også irriterte, men det har vært en sak som uansett har blitt diskutert av mange, rundt middagsbordet, i jobblunsjen og på puben.

Nå opplever vi også at NOV's holdning er at de er glade for at Fædrelandsvennen tok opp dette teamet, og de gjennomfører tiltak for å lære av saken og øke bevisstheten rundt problemstillinger som berører kjøp av sex på reise.

8. Sted og dato, samt din underskrift.

Ingrid Michalsen

Tarjei Leer-Salvesen

Kristiansand, 13.1.2014